

blive en ægte udfordring til stillingtagen og engagement.

2. På den baggrund kan man til gengæld overlade til menighedsrådene at bestemme, hvor mange offentlige møder de vil holde - ud over budget- og regnskabsmødet.

(Udarbejdet af *Helge Baden Nielsen*, medlem af KS' styrelse).

Foretræde for Folketingets Kirkeudvalg 16.3.1994 kl. 14.45

Ang. L 140 lov om menighedsråd §§ 27 og 3

I forslaget § 27 stk. 2-4 foretages en indskrænkning i præsters stemmeret ud over de almindelige inhabilitetsregler. Denne indskrænkning finder vi uheldig både af teologiske og psykologiske grunde.

Efter gældende regler er det kun ved selve konstitutionen, der skelnes mellem fødte og valgte medlemmer, i alle andre sammenhænge er der kun én slags medlemmer med de samme rettigheder og de samme pligter som menighedsrådsmedlemmer. En naturlig ting i konsekvens af den lutherske forståelse af det almindelige præstedømme som omtalt i vort forslag om en ny § 1. Enhver særstilling af præsterne i menighedsrådet, som ikke kan begrundes med inhabilitet i sædvanlig forstand, er et skridt væk fra denne forståelse. - Som § 27 foreligger, har den præg af at skulle sikre mod gentagelse af en enkelt konkret »sag«.

Forslag:

Vi foreslår, at præstens stemmeret besvares, men at de sager, der nævnes i stk. 3 og 4, i stedet lægges ud til afstemning i hele sognet. En lokal folkeafstemning ville sikre, at der virkelig var folkelig dækning for den beslutning,

der blev taget i disse sager med både omfattende og langtrækkende virkning.

Et andet uheldigt forhold vil være de psykologiske virkninger af, at menighedsrådet kommer til at bestå af medlemmer med forskellige rettigheder:

- der vil være valgte medlemmer med fulde rettigheder;
- der vil være fødte medlemmer, som i visse sager ikke har stemmeret og i andre sager er inhabile;
- der vil være en (udpeget eller valgt?) mødedeltager, som kun har taleret, aldrig har stemmeret og dermed aldrig er medansvarlig for truffede beslutninger.

I en forsamling af den type vil almindelig gruppepsykologi let føre til en gruppeopdeling i disse tre grupper: lægfolk, præst(er), kirkefunktionær.

Tendensen i det nye forslag med begrænsningen af præsters stemmeret og den nye § 3, hvorefter en repræsentant for kirkefunktionærerne har ret til at deltage i rådets møder uden stemmeret, går i retning af virksomhedsdemokrati. En helt anden model, end menighedsrådsloven bygger på.

Det vil ikke længere være et organ for lokal kirkelig selvforvaltning, bestående af medlemmer, der alle har samme rettigheder og pligter, men på vej til at blive et bedriftsnævn med repræsentanter for ledelsen (præsterne), de ansatte (den udpegede repræsentant for funktionærerne) og brugerne (de valgte medlemmer) med nøje udmålte rettigheder for de enkelte grupper. - Selv om ændringen ser uskyldig ud, markerer den en ændring af selve menighedsrådsmodellen.

(Udarbejdet af *Inge Lise Pedersen*, KS' næstformand).